

aigua viva

Parròquia de Sant Jaume, d'Arbeca • Núm. 109 PASQUA 2018

ARA I AQUÍ

El 21 de desembre vàrem tornar a votar, i el resultat ha deixat les coses com estaven. Si alguna cosa ha tingut de "positiu" és, al meu parer, el gran nombre de votants i el resultat que ha deixat distret al mateix govern, que d'una manera anòmala les va convocar.

Si a Madrid s'haguessin pensat que el vot "unionista" havia de guanyar en vots, que el PP quedaria sols amb 4 diputats i que "els separatistes" continuarien tenint la paella pel mànec, voleu dir que no haurien permès el referèndum?.

Deixo a banda bromes i conjuntures i continuo el "Ara i Aquí" del número passat, però no amb la idea que tenia i que vaig anunciar. En aquell moment deia: "**En la segona part (el proper número) presentaré una cronologia dels fets, tot esperant que la situació confosa en què vivim, en aquets moments, estigui més definida**". Ja veieu que la realitat és, avui, més confosa i complicada del què em pensava i per això he canviat de pensament i si en la primera part vaig fer una exposició del que al llarg dels últims anys han dit els nostres bisbes, avui vull posar al vostre abast l'últim comunicat dels nostres bisbes i el comunicat que va fer la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola el 27 de setembre de 2017.

En la última reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense que tingué lloc els dies 15 i 16 de febrer de 2018, feren el següent comunicat:

"En aquest temps de Quaresma, quan se'ns convida a la conversió personal i comunitària, no podem obviar els esdeveniments polítics i socials que s'han produït en els darrers mesos a Catalunya.

Des d'aquesta perspectiva els bisbes de les diòcesis catalanes adrecem una crida a tothom a fer un esforç per refer la confiança mútua dins d'una societat com la nostra en la qual es dona una gran pluralitat cultural, política i també religiosa. La cohesió social, la concòrdia, el sentir-nos propers els uns als altres i el respecte als drets de totes les

persones que viuen a Catalunya han de ser un dels nostres objectius prioritaris en aquest moment.

No podem ignorar ni menystenir que en relació a Catalunya existeix un problema polític de primer ordre que obliga a cercar una solució justa a la situació creada que sigui mínimament acceptable per a tots, amb un gran esforç de diàleg des de la veritat, amb generositat i recerca del bé comú de tothom. Per això, tal com hem demanat repetidament, amb paraules del papa Francesc amb les que ens sentim compromesos, diem als catòlics i a tots els qui ens vulguin escoltar que «és hora de saber com dissenyar, en una cultura que privilegiï el diàleg com a forma de trobament, la recerca de consensos i acords, però sense separar-la de la preocupació per una societat justa, memoriosa i sense exclusions». (Evangelii Gaudium 239).

El passat 21 de desembre es van realitzar eleccions al Parlament amb una gran participació dels electors. És necessari que, amb voluntat de servei, els parlamentaris escollits impulsin els mecanismes democràtics per a la formació d'un nou govern de la Generalitat que actui amb sentit de responsabilitat envers tots els col·lectius del país, i especialment els més necessitats de superar les conseqüències de la crisi institucional, econòmica i social que vivim.

Volem fer esment d'una qüestió concreta que ens preocupa. Pel que fa a la presó preventiva d'alguns antics membres del govern i d'alguns dirigents d'organitzacions socials, sense entrar en debats jurídics, demanem una reflexió serena sobre aquest fet, en vistes a propiciar el clima de diàleg que tant necessitem i en la que no es deixin de considerar les circumstàncies personals dels afectats.

Com a ciutadans d'aquest país i pastors de l'Església que fa camí a Catalunya, novament reafirmem que, encara que no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta als nous escenaris que en els darrers temps s'han plantejat, defensem la legitimitat moral de les diverses opcions sobre l'estructura política de Catalunya que es basin en el

respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i siguin defensades de forma pacífica i democràtica.

Finalment, demanem als catòlics que, descobrint el pas de Déu per la vida en aquests moments de complexitat, siguem instruments de pau i reconciliació enmig de la societat catalana, i no deixem de pregar el bon Déu per la pau i la justícia a Catalunya.”

Tiana, 16 de febrer de 2018

I què hi diuen la resta de bisbes de l'estat espanyol?

Tots sabem que l'Episcopat Espanyol al llarg d'aquest temps ha fet moltes declaracions tant a nivell d'alguns bisbes en particular, com de la mateixa Conferència. Declaracions molt distants de les que han fet els bisbes de casa nostra. Però amb el temps i el diàleg les postures crec que s'han aproximat. Fixeu-vos en la última declaració de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola davant la situació a Catalunya:

“Davant la greu situació que es viu a Catalunya, amb gran preocupació a la resta d'Espanya, els bisbes volem, en primer lloc, fer nostres els desitjos i sentiments manifestats recentment de forma conjunta amb els bisbes amb seu al territori de Catalunya, autèntics representats de les seves diòcesis.

En especial convidem a l'oració pels qui, en aquest moment difícil, tenen la responsabilitat en el govern de les diverses administracions públiques de la gestió del bé comú i de la convivència social. A fi que tots siguem guiats per la sensatesa i el desig de ser justos i fraterns i, amb responsabilitat, avançar en el camí del diàleg i de l'entesa, del respecte als drets i a les institucions, i de la no-confrontació, ajudant que la nostra societat sigui un espai de fraternitat, de llibertat i de pau. (Comunicat. Obs. Catalunya. 20-9-2017)

En aquests moments greus, la verdadera solució del conflicte passa pel recurs al diàleg des de la veritat i la recerca del bé comú de tots, com assenyala la Doctrina Social de l'Església. El papa Francesc ens indica que és hora de saber com dissenyar una cultura que privilegi el diàleg com a forma de trobada, la recerca de consensos i acords. Però sense separar-la de les preocupacions per una societat justa amb memòria i sense exclusions. (Exhortació Apostòlica Evangelii Gaudium, n. 239)

Per fer possible aquest diàleg, honest i generós, que salvaguardi els béns comuns de segles i els drets propis dels diferents pobles que conformen l'estat, és necessari que tant les autoritats de les administracions públiques com els partits polítics i altres organitzacions, així com els ciutadans, evitin decisions i situacions irreversibles i de greus conseqüències que els situïn al marge de la pràctica democràtica emparada per les legítimes lleis que garanteixen la nostra convivència pacífica, i origini

fractures familiars, socials i eclesials.

Com hem assenyalat els bisbes en una altra ocasió també difícil per a la nostra convivència democràtica i pacífica, és necessari recuperar la consciència ciutadana i la confiança en les institucions, tot això amb el respecte amb dels principis que el poble ha sancionat a la Constitució. (XXXIV Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola. 28-2-1981).

Per últim, reiterant la nostra crida a la l'esperança i la pregària a Déu, a la serenitat i a l'entesa, oferim la nostra col·laboració al diàleg a favor d'una pacífica i lliure convivència entre tots.

Madrid, 27 de setembre de 2017

En aquesta declaració hi trobem un llenguatge i uns conceptes molt diferents del que es deia l'octubre de 2012. En aquell moment la Conferència Episcopal espanyola era presidida pel Cardenal Antonio María Rouco Varela i en el document es va titllar “de pecat” tot intent separatista. En ell deien: “*Cap dels pobles o regions que formen part de l'Estat espanyol podria entendre's, tal i com és avui, si no hagués format part de la llarga història d'unitat cultural i política d'aquesta antiga nació que és Espanya. Propostes polítiques encaminades a la desintegració unilateral d'aquesta unitat ens causen una gran inquietud*”.

La declaració de la Permanent reconeixia “*en principi, la legitimitat de les postures nacionalistes que veritablement cuiden el bé comú*”, però tot el text es decantava per destacar “*la responsabilitat respecte el bé comú de Espanya*”.

El portaveu de la Conferència Episcopal, en aquell moment, Juan Antonio Martínez Camino, va explicar en la roda de premsa que d'això es deriva que “*hi ha un deure moral sobre el bé comú d'Espanya i les accions unilaterals polítiques no són prudentes ni moralment acceptables*”.....

La declaració no va ser aprovada per unanimitat. Els bisbes catalans de la permanent no votaren a favor d'aquesta declaració i decidiren abstenir-se. L'endemà d'aquesta nota del 2012 els bisbes catalans van fer un altre comunicat en el qual recordaven el missatge que han repetit els darrers anys basat en el reconeixement de la “*realitat nacional de Catalunya*” i les seves “*aspiracions*”.

Les coses, doncs, han canviat bastant, no sols pel fet de la composició de la permanent que actualment és presidida pel cardenal Ricardo Blázquez, sinó també pel fet de ser aprovada per unanimitat i especialment pel fet que comencin donant ple suport als bisbes catalans “*com a autèntics representants de les seves diòcesis*”.

Davant aquesta situació que estem vivint, voldria tenir present aquelles paraules dels nostres bisbes que trobem en **Arrels cristianes de Catalunya**. En ell ens recordaven que teníem el deure de fer entendre la qüestió catalana a la resta de pobles d'Espanya.

“Voldríem que fossin, principalment, els nostres

germans catòlics dels altres pobles d'Espanya els primers, a comprendre i acollir aquestes aspiracions. També, en contrapartida, hauríem de ser els catòlics catalans els primers a obrir-nos als seus problemes. Carles Cardó feia notar, el 1930, la importància que podria tenir per a la pau civil d'Espanya que els catòlics emprenguessin la tasca nobilíssima de fer comprendre als seus respectius conciutadans el problema dels altres. S'avançava a fer una autocrítica des de Catalunya i demanava als altres espanyols que perdessin «la idea funesta que confon la unitat orgànica, única viva, amb la unitat mecànica, sempre morta o moridora». Però, subratllava l'il·lustre pensador, es dona sovint la dolorosa paradoxa que «els orbats (desposseïts) de llum de fe mostren aquestes comprensions cristianes i es preparen la glòria, el prestigi i el profit de llur aplicació. Molts catòlics, per contra, s'aferren a la incomprensió més hermètica». Aquesta és una crida a la responsabilitat dels catòlics que no ha perdut actualitat”

Estic segur que al llarg d'aquests anys els nostres bisbes han intentat fer aquesta tasca, i probablement haurien pogut fer més, però també estic convençut de la incomprensió que han trobat per l'altra part de l'episcopat i és que això del diàleg és molt fàcil de dir i molt difícil de practicar per tots, fins i tot pels nostres bisbes, car en la nostra realitat humana les coses es veuen diferent segons de l'angle en què es mirin.

I permeteu-me acabar amb un pensament del nostre estimat bisbe Pere Casaldàliga, ara que celebra els seus 90 anys de vida i els 50 d'estada al Mato Grosso.

“S’HA DE FER POLÍTICA, sí senyor, i no es pot fer religió veritable, sobretot religió cristiana, si no es fa també política. Tot és política, encara que la política no ho sigui tot.”

“QUALSEVOL GOVERN que vulgui ser un govern popular ha de governar atenent els pobres, les majories excloses.”

“QUEDAR-SE AL CENTRE pot ser una manera de rentar-se les mans de responsabilitats.

Manel Borges Anguera

**EL DIUMENGE DE PASQUA,
la col·lecta de la missa Major
es destinarà a l’AIGUA VIVA**

ES FA SABER...

Parròquia

A cura de Concepció Motlló i Sans

DEMOGRAFIA

(Període de Nadal a Pasqua)

Baptismes:

(No n'hi ha hagut cap)

Casaments:

(No n'hi ha hagut cap)

Exèquies:

19 - 12 - 2017 Jaume Argilés Timoneda, 77 anys
 29 - 12 - 2017 Antonio Roman Machuca, 77 anys
 07 - 01 - 2018 Cinto Quintana Bové, 87 anys
 07 - 01 - 2018 Salvador Duch Miró, 89 anys
 22 - 01 - 2018 F. Xavier Vidal Marimón, 86 anys
 03 - 02 - 2018 Rosendo Reñé Boladeres, 87 anys
 03 - 02 - 2018 Javier Sans Farré, 69 anys
 04 - 02 - 2018 Ramon Sans Bosch, 78 anys
 08 - 02 - 2018 Antonieta Moyà Quintana, 85 anys
 08 - 03 - 2018 Francesc Bellmunt Guimons, 97 anys

ACCIÓ PASTORAL

CULTE

El divendres 22 de desembre, a les 8 del vespre, preparació per l'arribada del Nadal, celebrant el perdó i la misericòrdia del Pare.

El 24 de desembre, quart diumenge d'Advent, la missa del gall va ser a 2/4 d'onze de la nit, conjuntament amb les comunitats cristianes dels Omellons, Arbeca i Belianes. Els cants de la missa ens els oferiren membres de l'Orfeó Belianenc i membres de la antiga Coral l'Harmonia d'Arbeca. Va ser una missa molt digna i participada per les tres agrupacions.

Divendres dia 2 de febrer, la Candelera, festa de la Presentació del Senyor, la missa va ser a les vuit del vespre.

El dissabte 3 de febrer, Sant Blai, no es va poder fer la tradicional benedicció dels fruits a causa de dos funerals, un al matí i l'altre a la tarda. Però a l'endemà, en acabar la missa Major, es va poder beneir els fruits que portaven totes les famílies.

El diumenge dia 4 de febrer, a 2/4 d'una del migdia es va fer la missa Familiar. En aquesta Celebració els pares van fer l'ofrena de llurs fills a la Mare, la Verge Maria, tot recordant el gest de la família de Natzaret, presentant el seu Fill Jesús al Temple. Totes les famílies hi van estar invitades.

Dimecres 14 de febrer, va començar la quaresma. Dia de dejuni i abstinència. La missa a les vuit del vespre amb la imposició de la cendra.

El diumenge 18 de febrer a 2/4 de 6 de la tarda, pregària del Viacrucis. Tots els diumenges de Quaresma a la mateixa hora, la celebració del Viacrucis, realitzada pels laics.

El Sant Pare Francesc, davant la tràgica prolongació de situacions de conflicte a diferents llocs del món, va convocar una jornada especial de pregària i dejuni per la pau, va ser el dia 23 de febrer. La nostra comunitat es va unir a aquesta convocatòria amb l'Eucaristia del divendres 23 a les 10 del matí, i com es fa cada últim divendres de mes recordant també els nostres difunts.

CATEQUESI

Els nostres infants de catequesi, acompanyats per les seves catequistes i el mossèn segueixen la preparació per arribar al dia de la seva primera Comunió.

El curs Bíblic també va fent el seu camí, guiats pel Manel Morgades i trobant-se una hora al vespre cada quinze dies.

CÀRITAS

Com sempre atents a les necessitats dels més febles i, sense deixar de posar interès a les famílies que tenen fills.

RELACIONS

Divendres 16 de febrer, a les 9 del vespre, a la sala de catequesi de l'abadia, va tenir lloc la xerrada col·loqui sobre " El Valor del Servei Parroquial" a càrrec del germà de la Salle, **RAMON PASQUAL**. Bona assistència de persones i molt bones reflexions per a tothom. Gràcies.

Xerrada col·loqui a l'Abadia. Foto feta per M. Carme Llobera

Ramon Pascual, germà de la Salle.
Foto feta per M. Carme Llobera

Monestir de Vallbona de les Monges. Foto d'internet

Recés de quaresma diumenge 5 de març, al Monestir de Vallbona de les Monges a càrrec de Mn. Jordi Diaz Moix, va presentar el "Missatge del Sant Pare Francesc per a la quaresma 2018". "El mal s'escamparà tant, que l'amor de molts es refredarà. " (MT 24, 12).

EL PAPA FRANCESC

EL PAPA FRANCESC

La salvació dels bancs a tota costa, fent-ne pagar el preu a la població, sense la ferma decisió de revisar i reformar el sistema sencer, referma un domini absolut de les finances que no té futur i que només podrà generar noves crisis després d'una llarga, costosa i aparent guarició.

Encíclica *Laudato si'* 189 (2015)

GARBELLANT

A cura de M. Teresa Quintana i Capdevila

EDUCAR

“Penso que els pares d’avui i des de fa ja un cert nombre d’anys han renunciat a educar. Sovint es confon entre l’educació que han de donar els pares i allò que s’entén com a educació escolar. Hi ha una part indispensable de l’educació que només els pares poden donar als seus fills. L’educació que pertoca als pares és tot allò que cal fer perquè un infant pugui ser un individu capaç de suportar la societat en la qual viurà. És fonamental acostumar l’infant a l’esforç el més aviat possible i ensenyar-li que no se li pot donar tot allò que vol i quan ho vol. Fins al passat segle, el principi de relació entre pares i fills era que els nens havien de complaure els pares. Avui s’ha invertit el sistema i tots els pares busquen com-

plau els seus fills. Això compromet totalment la forma d’educar els fills”.

Aldo Naouri (Líbia). Metge pediatre és una autoritat en relacions familiars i educació.

CANT ESPIRITUAL

Quan em mires sóc més, creixo, floreixo,
sé que sóc, existeixo més rotundament,
limito amb tu i no m’acabo enlloc,
trepitjo terra ferma i em multiplico en foc,
perquè en ser Teu tot sóc jo tan plenament.
Sóc, però, si tu no em mires,
si em retires ta mirada,
si distretament m’oblides o no vols saber
re de mi?
Què em queda de real, realitat no contemplada?
Serè per sempre més si em mires sol una vegada?
Tingue’m, Déu, en ta mirada en la meva hora de morir”

David Jou (Text de Coves i nocturns)

RESPECTE A LA NATURA

“La contaminació de les aigües continentals provoca en els països en vies de desenvolupament, milers de morts anuals. Segons dades publicades per Medicus Mundi, més de 5 milions de persones moren anualment per malalties vinculades al consum d’aigua, a la manca d’higiene o a defectes en la seva canalització”.

Cristianisme i Justícia

EL VENT DE QUARESMA

Ha passat el temps del Carnaval, hem entrat a la Quaresma i s’ha entaulat el vent de garbí. Pot durar dies, setmanes enteres. Un any que vaig estar malalt vaig sentir gemegar el vent a les finestres acarades al sud, un nombre inacabable de dies; la humitat mantenia els llençols en una fredor enganxosa; la humitat freda em posava la pell de gallina, em donava el calfred del febrer. De vegades aquest vent, quan arriba el crepuscle, cau amb la lentitud d’una parpella que es tanca dolçament; però de vegades no cau i bufa tota la nit amb una monotonia aclaparadora, amb una monotonia que gairebé fa basarda, llòbrega i trista.

VIVÈNCIES

PADRINS I NÉTS:

COMPLICITAT INFINITA

Narren amb serenor. Creuen fermament en la veritat de certs principis. Parlen de l'ahir, l'avui i el demà. Escoltes, preguntes i repreguntes perquè saps que mai es cansaran d'explicar. Són feliços però et troben a faltar si passes una setmana sense fer-los una visita. T'estimen tal com ets i, fins i tot, són capaços de convertir alguns dels teus pitjors defectes en grans virtuts. Els permetes que et facin les crítiques més exigents i les entomes amb un somriure. Només els padrins tenen aquest potencial, aquest encant.

Esperes les seves càlides paraules i ells necessiten la teva mirada còmplice. T'agrada tenir-los a prop perquè t'enamoren les seves converses de sobretaula. Amb ells has descobert alguns dels referents literaris del país, has resseguit -sense moure't del sofà- els indrets més nostrats del Principat, has entonat mil cançons, has degustat els millors plats i has compartit inquietuds eternes.

Sovint no simpatitzes amb alguns valors, idees o sentiments que defensen aferrissadament però respectes els seus comentaris. De fet, gaudeixes d'allò més quan encetes profunds debats amb ells. La distància generacional, malgrat tot, ens uneix. Ens enganxem en algunes discussions però d'ells hem après que cal ser perseverants.

Foto arxiu

Saben més bé que ningú que el servei públic és una de les claus per ser feliç, per valorar i entendre la feina ben feta. Només cal complir una premissa: estimar el nostre territori i la nostra gent. La família i els bons amics són la garantia per seguir volant, encara que ens toqui patir fortes turbulències.

I és imprescindible agrair-los tot aquest mestratge. Compartir amb ells els nostres errors i encerts, els nostres dubtes i decisions, les nostres alegries i incerteses. Ells no només ho desitgen sinó que ho esperen ansiosos. No hi renunciem. Reivindiquem el paper dels padrins com a educadors.

Sóc la més gran d'una colla de 17 néts i m'empipo quan sento un pare o una mare que diu: els padrins només malcrien. No, els padrins estimen incondicionalment i, sobretot, eduquen. Gràcies, gràcies i infinites gràcies padrins!

Magda Gregori Borrell
Periodista i Escriptora

PARLEM DEL SILENCI

"El silenci ens exhorta a descobrir Déu en les petiteses, ens commou i ens neguiteja, perquè ens desenmascara i ens sentim orfes de Déu i de Llum.

El silenci ens permet escoltar qui som i què volem ser, ens endinsa en la nostra interioritat i ens mena a viure amb autenticitat i a retrobar el que hi ha d'humà en nosaltres.

El silenci és un tresor per descobrir, un viatge sense retorn, un àmbit de trobades i de presències intangibles, un espai on el TU etern em questiona des de les fondàries de l'ànima".

Francesc Torralba

DITES POPULARS

MARÇ

"Març ventós, abril plujós i maig humit fan al pagés ric"

"Per Sant Josep la primera oreneta al cobert"

"Per la Mare de Déu de Març, a migdia, posa el cap al jaç"

"Març ventós, fa l'abril bon plujós"

ABRIL

"L'abril, tan aviat plora com riu"

"Abril que trona, collita bona"

"Les gelades de l'abril, maten de gana a més de mil"

"Per Sant Jordi, l'espiga a l'ordi"

Joan Bellmunt Figueras (Calendari)

HO DIU LA BÍBLIA

A càrrec de Manel Morgades i Rosell

El llibre Siràcida és anomenat així a causa de l'autor, Jesús, fill de Sira. També és conegut com Ben Sira o fill de Sira, i en la tradició llatina ha rebut el nom d'Eclesiàstic. Va ser escrit en hebreu l'any 132 a.C. i traduït al grec pel seu nét. Aquest llibre forma part del grup de llibres de la Bíblia anomenats "deuterocanònics" que vol dir: segona llista, incorporats a la Bíblia més tard.

Siràcida fou un savi d'Israel enamorat de la Llei i de la Saviesa. S'inspira en els escrits bíblics, sobretot en el llibre dels Proverbis. Posa per escrit reflexions, aforismes i sentències; ens ajuda a discernir les ambigüitats de l'existència humana, com les contradiccions dels que viuen amb responsabilitat.

He escollit aquest fragment perquè ens ajuda a pensar. La situació vital que estem vivint ens exigeix una reflexió profunda sobre la situació política i social de Catalunya.

ELS GOVERNANTS (Sir, 10. 1-5)

El governant savi educa el seu poble, el dirigent assenyat posarà ordre en el seu govern. Tal com és el cap d'estat són els seus ministres, tal com és el governador de la ciutat són tots els seus habitants.

Un rei ignorant porta el poble a la ruïna; els governants intel·ligents fan prosperar la ciutat.

El Senyor té a les mans l'autoritat del país i en el moment oportú fa sorgir el governant que es necessita.

El Senyor té a les mans l'èxit de qualsevol home i diposita el seu honor en la persona del legislador.

Detall del claustre gòtic de la Generalitat de Catalunya.
Foto: Arxiu

ENTREVISTA

A cura de M. Carme Llobera i Sorribes

Partint de la base que no n'hi ha prou tenint una idea, sinó que s'ha desenvolupar i donar-li valor, una jove arbequina emprenedora ha fet realitat un projecte empresarial propi. Ella és l'Anna M. Capdevila Rulló.

Anna M. Foto d'Andreu Culleré

Ha estat membre de la Petjada del Secà (7 anys); Directora de l'Escola de formació de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (3 anys); coordinadora de camps de solidaritat a països empobrits com Brasil, Guatemala i Camerun durant varis anys; actualment és sòcia cooperativista de tres Cadires SCCL. I des del gener del 2018 dinamitzant l'Ateneu Cooperatiu de Ponent pel foment de l'Economia Solidària i el cooperativisme a la nostra zona.

1.- Com es passa de la idea al producte final?

Moltes idees es perden pel camí. Potser perquè no era el seu moment o potser perquè no vàrem trobar els companys de viatge que necessitàvem. Dos factors imprescindibles perquè una idea evolucioni.

Perquè de la idea passem a la realitat, ens cal també valentia i responsabilitat amb proporcions semblants. Valentia per sortir de la zona de confort, per sentir-te qüestionada, per afrontar l'incertesa. I responsabilitat per mantenir el compromís, per esforçar-s'hi, per ser constant i per poder donar respostes.

2.- Com és fa un treball en equip, cooperatiu?

Del treball en equip mai podem dir que ja ho sabem tot. Cada persona amb qui treballem és un món d'aprenentatges. I cada nova circumstància ens planteja noves reaccions, nostres i dels companys.

Per començar, és molt important conèixer-se un mateix: què és el que em motiva, què sé fer, què puc aportar al grup, que em molesta, ...

Per seguir, reconèixer que la construcció

col·lectiva sempre ens portarà més lluny que qualsevol dels personalismes presents. També voluntat de conèixer l'altre: saber com pensa, què és important per ell, quines necessitats vitals té, quines fortaleses pot aportar, ...

Un cop l'equip engega, llavors ja venen temes més tècnics com: divisió de rols i de tasques, fer visibles els rangs de poder dins l'equip, compartir la informació, confiar i fer confiança, pactar la forma de prendre decisions, acollir les necessitats individuals dins el grup, ...

3.- Ets positiva davant la vida?

Sí. Vivim en un sistema econòmic i polític totalment injust, però ens hem de sentir protagonistes i responsables de transformar-lo. Sóc positiva perquè crec en aquest canvi.

4.- Què et mou dins teu per implicar-te en tants projectes "solidaris"?

Reconèixer les injustícies que ens envolten i voler-les canviar. Des de l'escoltisme diem que la nostra missió és "deixar el món millor de com l'hem trobat". I m'apropio totalment aquesta missió.

5.- A la societat hi ha molts problemes per resoldre; hi veus alguna solució?

Els problemes se solucionarien si els que tenen la capacitat de fer-ho tinguessin també la voluntat de fer-ho. La resta són excuses. I la pregunta interessant aquí és: i nosaltres què podem fer perquè es solucionin? Doncs molt més del que ens pensem!

Si volem acabar amb la precarietat laboral, podem deixar de comprar a aquelles empreses que sabem que exploten persones a països empobrits o que tenen unes condicions laborals precàries a les persones assalariades d'aquí.

Si evitar que morin persones a la Mediterrània i a les nostres platges, podem manifestar-nos, podem signar manifestos, podem fer donatius econòmics i materials i podem votar a aquells partits polítics que clarament es posicionen en contra d'això.

Aquests dos casos em serveixen per exemplificar que sempre podem fer alguna cosa. El nostre vot és important. El nostre consum és molt important. I la nostra participació directa també.

6.- Els valors cristians i humans com la justícia, la pau, la solidaritat i la veritat, els veus reflectits en la societat actual?

Els trobo en tots els meus espais de militància: en ONGs, a l'escoltisme, als sindicats de treballadors, als moviments socials, al món cooperativista, ... Fora d'aquests cercles, els sento a molts discursos però em costa veure'ls posats en pràctica.

7.- En la nostra societat capitalista, el tenir s'ha imposat sobre el ser. Què hi dius?

El sistema capitalista és quelcom tan macabre que fins i tot ens ha fet creure que la nostra

felicitat i plenitud vindran donades pel consum: si estàs trista, surt de compres; si estimes, regala. L'objectiu de fer-se gran és tenir una feina ben remunerada per poder-te comprar una casa, tenir un cotxe, consumir viatges, ... I al final, podrem acumular moltes coses materials, però dins nostre hi continuarà havent un buit d'insatisfacció.

És difícil parar, apartar-te d'aquesta dinàmica, escoltar-te i decidir per tu mateixa; però és totalment imprescindible per trobar-li el sentit a la vida.

8.- Per a tu, la pregària és...

... anar a la muntanya. Caminar en silenci per escoltar-te a tu mateixa. Sentir-te petita en la immensitat de la natura. Preocupar-te només de les necessitats bàsiques vitals. Posar-te tu mateixa els límits i esforçar-te per superar-los. I respirar.

9.- L'amor tot ho pot ...

Quan estimes, ets solidari, ets just i ets honest. No competeixes, ni enganyes, ni explotes, ni t'aprofites d'allò que estimes. En la societat hauríem d'aprendre més a estimar. Estimar-nos a nosaltres mateixes i no maltractar-nos per les tendències de moda. Estimar als que ens envolten i deixar de competir-hi. Estimar la natura i deixar d'explotar-la com un recurs econòmic. Estimar la humanitat i evitar les injustícies a nivell global.

10.- Com valors tot el bagatge religiós-catequètic que has rebut de la parròquia?

En primer lloc, valoro molt el carinyo i l'estima de les catequistes que vàrem anar tenint al llarg dels anys. Crec que va ser un espai molt positiu on parlar i aprendre de valors. I, personalment, crec que va ser on vaig començar a qüestionar el sistema capitalista.

AVÍS:

L'AIGUA VIVA es pot recollir a la botiga de cal Martí

Us recordem el web de la Parròquia www.parroquiaarbeca.cat

EQUIP DE REDACCIÓ D'AIGUA VIVA

Coordinadora: M.Teresa Quintana i Capdevila
Redacció: M. Carme Llobera i Sorribes
M. Teresa Quintana i Capdevila
Manel Morgades i Rosell
Concepció Motlló i Sans
Mn. Manel Borges i Anguera
Col·laboradors: Antoni Pau i Sans
Anna M. Rovira i Solé
M. Carme Sans i Moyà
Mn. Josep M. Font
José M. Pallarés